

సాసపత్రిక, జనవరి, 2025 ₹ 50/-

ISSN 2454-4329

మిసిమి

మాసపత్రిక

సంపుటి 36

సంచిక 1

జనవరి - 2025

సంస్థాపకులు : రవీంద్రనాథ్ ఆలపాటి

సంపాదకుడు : వల్లభనేని అశ్వినీకుమార్

సహకార సంపాదకుడు : వోలేటి పార్వతీశం

Printed & Published by

BAPANNA ALAPATI

at Kala Jyothi Process Pvt. Ltd.,

Plot No. CFC-1&2, Survey No. 18, E-City,
SEZ, General Industrial Park, Raviryal and Srinagar,
Maheswaram, Ranga Reddy District

Telangana - 501 359.

Ph: 040 - 27612436, 27645538.

Editor: V. ASWINI KUMAR

Ph: 994 951 6567

Scan QR to Pay

చందా వివరాలు: Misimi A Unit of Kalajyothi

₹ 600/- (సంవత్సర చందా),

₹ 1200/- (రెండు సంవత్సరాలకు),

₹ 1800/- (మూడు సంవత్సరాలకు).

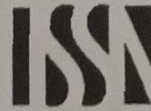
కార్యదర్శి : జి. ఉమాసుందరి

040-27645536

LCCN 91-903060

UGC
Care

ISSN 2454-4329

INTERNATIONAL
STANDARD
SERIAL
NUMBER
INTERNATIONAL CENTRE

misimi90monthly@gmail.com // misimi_monthly@kalajyothi.com

www.misimimonthly.com

: Silver jubilee celebrations of MISIMI Telugu Monthly

అట్టతో కలిపి 84 పేజీలు

మసిమ

జనవరి నెల సూచికలు...

- అమెరికన్ ఈగల్ : ఎడిటర్ డైరి ... 3
- అయ్యంగారి హంసలు! : ఎ.కె. ... 4
- ఉపనిషద్విచారణ : ఆచార్య కోదాటి వియ్యన్నరావు ... 10
- లలిత సంగీత పరిమళం : డా. ఎమ్. పురుషోత్తమాచార్య ... 16
- ✓ కవిత్వ తత్వం : డా. గొట్టిముక్కల స్వర్ణలత ... 22
- స్వీయరూప చిత్రం పుట్టుక - వ్యాప్తి : తంగెడ విశ్వేశ్వర ప్రసాద్ ... 29
- ఆగాఖాన్ పాలెస్ : వేలూరి కృష్ణమూర్తి... 34
- తెలంగాణ విద్యా కమిషన్ : డా. యన్. రాజశేఖర్ ... 36
- మహారాణి మంగమ్మ : డా. సగిలి సుధారాణి ... 39
- మొల్ల మహిళా దృక్పథం : మంగళ గౌరి ... 44
- బోయి భీమన్న : ఆచార్య కొలకలూరి మధుజ్యోతి ... 47
- రావూరి భరద్వాజ భావుకత : డా. తలారి వాసు ... 50
- వేల్సలో ఒక వేసవి వారాంతం : డా. నిమ్మగడ్డ శేషగిరి రావు ... 55
- రాజ్యాంగ శాసనసభ చర్చ : డా. ఎ.బి. సాయిప్రసాద్ ... 64
- తిరుక్కురళ్ : ఆచార్య యన్. లక్ష్మీ అయ్యర్ ... 67
- నూక్తి సురభి : రెంటాల సాంబశివరావు ... 69
- కథాహృదయం-అడుగుజాడలు : వి. రాజారామమోహనరావు ... 70
- జననాయక జయహే : వంకిరెడ్డి రెడ్డప్ప రెడ్డి ... 71
- విషాదాంత జీవిత విశారద : భమిడిపాటి గౌరీశంకర్ ... 75
- దాశరథి సాహిత్యం/ఐరోపా చిత్రకళ : సి.ఎస్.రాంబాబు/మసిమ ... 76
- చదవండి : మసిమ ... 79

రావూరి భరద్వాజ

శంకరంబాడి

కవితృ తత్వం

- గాజీముక్తబ సుర్దలబ

ఇప్పుడొస్తున్న కవిత్యాన్ని వచన కవితల అని, వచన పద్యాల అని, పద్యం అని రకరకాలుగా వ్యవహరిస్తున్నప్పటికీ వాటిని Free - Verse అనే వచన కవిత యొక్క ధ్యేయం కవితల యొక్క నిజత్యాన్ని మరుగుపరిచే ఛందస్సు మొదలైన లక్షణాలను వర్ణించడం ద్వారా దాని నిజత్యాన్ని నిరూపించడమే తప్ప కవిత్యాన్ని వచనం స్థాయికి దిగజార్చడం కాదు. అయితే మద్యానికి గణయతి ప్రాసాది నియమాలన్నట్లే వచన కవితకూ అర్థవంతమైన ఎత్తుగడ, పూర్వాలను సమన్వయంతో కూడిన వచన నిర్వహణ, సార్థకమైన ముగింపు, బలవంతమైన అలంకృతమైన సావేక్ష నిర్మాణం ఉండాలన్న ధృక్పితనే వచన కవితను వచన వద్యమనీ, వద్యమనీ వ్యవహరిస్తున్నట్లు అనుకోవచ్చు.

“అకలి కవితలం రాయి, అవకాయ కవితలం రాయి మాకు తగదా లేదు. కానీ నీవు అనలు కవితలం రాయాలి. ఇది ఈనాడు తలయైతే ప్రశ్న. కవితలం రానే విధివిధానాల మీద పట్టుదలలు వదిలిపోయిన ఈ రోజు కవితలం రానేవచ్చు. కవితలం ప్రమాదం ఏర్పడిందేగాని మరింత సౌలభ్యం దొరికిందనుకోవడం పొరపాటు” అన్న శేషేంద్రశర్మగారి అభిప్రాయంలో భాషను భాషాన్ని కవితలం రూపంలో అనువదించే ప్రక్రియను విశిష్టమైనదిగా భావించవచ్చు. కళా రహస్యం భాషవ్యక్తీకరణలోనే ఉంటుంది అన్న అభిప్రాయం గానీ one is not a writer for having choosen to say certain things, but for having choosen to say them in a certain way అనే పాశ్చాత్య అభిప్రాయంగానీ శేషేంద్రశర్మగారి అభిప్రాయాన్నే వ్యక్తం చేస్తూ వ్యక్తీకరణ విధానాన్ని నాక్కి చెబుతున్నట్లు తెలుస్తుంది. అంటే వస్తువునో, విషయాల్లోనో అలోచననో, భాషోద్యోగానో కవితలంగా మలిచేక్రమం ప్రధానమైనది అన్నమాట. దీన్నే కవితల్ని నిర్మాణ వద్దతి అనవచ్చు. ఒక్కో కవిత తన ఆలోచనను ఒక్కో నిర్మాణ

పద్ధతిలో కవిత్వీకరిస్తాడు. కవితృ స్వభావాన్ని బట్టికూడా కవితృ నిర్మాణ పద్ధతులు భిన్నమైనవిగా ఉండవచ్చు. ఉదాహరణకు భాష కవిత్యాన్నివాక్ వ్యక్తీకరణ విధానమైతే అభ్యుదయ కవిత్యానిది మరొక విధానం. పలం తన యోగ్యతాపత్రంలో “కృష్ణశాస్త్రి బాధ్య ప్రపంచానికి బాధ్య ప్రపంచపు బాధ్య అంతా శ్రీశ్రీ బాధ్య” అని వ్యాఖ్యానించడం వారి కవితా మార్గాలను బట్టే మరోకవి అన్నట్లు “పద్యం రాయడానికి ఏవీ అక్కరలేదు మహాత్మర, మహోన్నత సాధన సామగ్రి అక్కరలేదు ఒక శబ్దం చాలు ఒక మాట చాలు.....రాలుతున్న ఆక చాలు ఎగురుతున్న గడ్డిపోచ చాలు.... సున్ను బలికుంటే చాలు” - బలికుండడమంటే కేవలం నజీవత్వం కాదు. Artistic creation is to a considerable extent based on a state of emotion, i.e on being shaken in every aspect of the personality by an object, an idea or a goal అని ఒక విమర్శకుడు అన్నట్లు ఉద్వేగ లక్షణాన్ని కాపాడుకోవడమే బ్రతికుండడమంటే. అది కవిత కావాలన్న ప్రాధమిక లక్షణం. అప్పుడే కవితలంలో చైతన్యం తోణికిసలాడుతుంది.

“ప్రజ్ఞా నవనవోన్నకాలానీ ప్రతిభామతా తదనుప్రతిభానాక్షీన వర్ణనా నిపుణః కవిః” క్షణ క్షణాన క్రాంతి మెరుగులు బిమ్మే ప్రజ్ఞే ప్రతిభా. అదే కవిత్యానికి (చైతన్యం గల వర్ణన) కారణం అన్న పూర్వ అలంకారికల మాట ఏ కాలానికైనా అన్వయిస్తుంది. కనకకనే ప్రతిభాసంతులన కవిత ఆకాశమే హద్దు.

“న కావ్యార్థ విరామోస్థి యదిస్థాత్ ప్రతిభా గణః” అని అనందవర్ధనుడు చెప్పినా “కాదేదీ కవితకర్తవ్యం” అని శ్రీశ్రీ చెప్పినా కవి ప్రతిభ అతనికి అనంతమైన విషయాలను వస్తువులను అందించడమే కాక ఆ విషయాలను

ఉపయోగిస్తాడు. అలాగే ఒక కవితలోనూ అనేక నిర్మాణ పద్ధతులను ఉపయోగించే కవులూ ఉన్నారు. ఈ నిర్మాణ పద్ధతులు కవితల్ని ఉపయోగించవచ్చు. తెలియకుండానే వాడి ఉండొచ్చు కాదా. సప్తాదయుడు / విమర్శకుడు అయిన కవుల కవితృ నిర్మాణ పద్ధతులను వివరించడం ద్వారా పాఠకులకు కవిత్యాన్ని అర్థం చేయించగల సామగ్రిని అందించడమే కాక కవితృ రచనపట్ల ఆసక్తి ఉన్న వారికి కావలసిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని సమకూర్చిన వారవుతారు. కానీ కవితృ నిర్మాణ పద్ధతులను క్రింద చర్చిద్దాం.

1. Objective Correlative (పస్తు సంబంధి) : ఈ పదాన్ని మొట్టమొదట వాడినవాడు T.S Eliot. “The only way of expressing emotion in the form of art is by finding an objective correlative in other words a set of objects, a stimulation, a chain of events which shall be the formula of that particular emotion అంటాడు ఎలియట్. అంటే కవి తన ఆలోచనను, భావాన్నీ నేరుగా కాక ఒక ఉద్దేశపూరిత వాతావరణం ద్వారా, అనుభూతి ద్వారా, ఒక మూడ్ ద్వారా వ్యక్తం చేస్తాడు. తన భావంతో సంబంధమన్న మూసానికి స్థితిని, ప్రకంపననీ సృష్టించగల వస్తు సముదాయాన్ని సన్నివేశాన్ని ఘటనల గొలుసునీ వాక్యా లలో ఏర్పరచడం ద్వారా భావాన్ని కవితలంగా మలచ వచ్చని ఈ పద్ధతి చెబుతుంది.

“బహుశా ఈరోజు ఎవరూ రాకపోవచ్చు పిట్టల తోడు లేకుండా ఈ చెట్టు సమకంటుంది కాబోలు ముఖపత్రాలన్నీ అక్షరరహితాలుగా తెల్లబోతాయి కాబోలు” అంటూ కె.శివారెడ్డి పిట్టల తోడు లేని చెట్టినీ, అక్షరాలు లేని ముఖపత్రాలనీ వాడుకొని వాటిద్వారా ఒంటరితనానికి సంబంధించిన ఒక అనుభూతిని అందించారు. ఈ కవితృ నిర్మాణ పద్ధతిని తెలుగు విమర్శకులు “పస్తు సంబంధి” గా వ్యవహరిస్తున్నారు.

2. Language of gesture (చైత్రం భాష) : కవి తనకున్న ఆలోచనను చైత్రంనంలోనో, ముఖానికి చేతులతో సంబంధించిన భంగిమ రూపంలోనో ఒక నాలుకీయ వాతావరణం ద్వారానో ప్రవేశపెట్టినట్లు కూడా కవితలం చెబువచ్చుతుంది. భాషం తాలూకు భౌతిక సూచనలో భాగమైన సైగనీ, భంగిమనీ సమాగంగా వాడకం చేయగల

వారు, అదల వ్యాఖ్యనీ Language of gesture అంటారు.

“నీ కమకాలకుల నుండి ఒళ్ళ కన్నీటి పొట్టలాలనీకు నాయి రోసిడు దీక్షాజలంలో కనిపించే నీ ప్రతిబింబం చెరిచిపోతుండేమోననీ భయం శ్రీయతమో” - ఈ రెండు వ్యక్తీకరణల్లోనూ ఉన్న ముఖభంగిమను గుర్తించవచ్చు.

3. Auditory Imagination (శబ్దకంపన వద్దతి) : తాను చెప్పదలచుకున్న భావాన్ని ఒక శబ్దవాతావరణం ద్వారా అందించడానికి కావలసిన ఇమేజింగ్, మాటల్ని పోగు చేసుకొని వాక్య నిర్మాణం చేసే పద్ధతిని ఆడిటరీ ఇమేజింగ్ అంటారు. అంటే శబ్దప్రతిబింబాలను ఉపయోగించి ఆలోచనను కవితలం చేసే పద్ధతిని శబ్దకంపన పద్ధతి అంటారు. వేగుంట మోహనప్రసాద్ కవితలంలో ఆడిటరీ ఇమేజింగ్ బిట్టికొని చూడవచ్చు.

“కీమరాళ్ళలో నరాల నూదులవాన రాత్రంతా అలా నరాలు కురుస్తోన్నట్లు చూ ధిరన్నులోకి రాజేసుకున్న నిప్పులకణికల మీద మొక్కల్లోని కంపెలా వృద్ధయాన్ని తిప్పుకుంటూ వేచుకుంటున్నాను” అంటాడు “మో” కీమరాళ్ళ ప్రస్తావన, నరాల నూదుల వాస ప్రస్తావన పాఠకుడి ద్రవ్య తంత్రాల్ని తట్టితీస్తుతాయి.

4. Misplacements of things (పస్తు స్థానభ్రంశం) : కవి తాను ఆశించిన భావానికి సంబంధించిన మాటల కంపన వాతావరణాన్ని సృష్టించడానికి అందుకు సరిపడే వస్తువుల్ని ఎన్నుకొని వాటిని భిన్న ప్రదేశాల్లో భిన్న వస్తువుల్లో కలపడంలోనే కవితృ సృష్టి జరుగుతుంది.

“Poetry removes things from their proper place and leave them in an atmosphere quite alien to them” ఈ నిర్మాణ పద్ధతిని Misplacements of things అనీ పస్తుస్థానభ్రంశం అనీ అంటున్నారు.

“రోజూ చూస్తూనే ఉన్నాను. ఆ కన్నుల వెనక ఉమ్మెత్త చెట్లను, ఊసరక్షతాలను” అంటూ ఆధునిక మానవుడి దైన్యాన్ని, కీటిని చెప్పడానికి ఉమ్మెత్త చెట్లనూ, ఊసరక్షతాలను వాటికి భిన్నమైన వాతావరణంలో వదలటం వలన కవితలం ఏర్పడింది.

5. Defamiliarisation (అవరిచయీకరణ) : సాధారణంగా వాడుక పదాలను వాడుకగా వాడుతూ వాటిని అవరిచయీకరణ చేయగల

ప్రవేశపెట్టడం, అంతకు ముందు మానసవాణిని గురించి ఎన్నడూ మాదని స్పృహతో మాట్లాడటం, అనుభవంలోకి ఎప్పుడో వచ్చిన ఘటనని తొలిసారి కనుగొన్న శ్రమను కలిగించే వాతావరణాన్ని ఏర్పరచడం ద్వారా విషయాన్ని కవిత్వంగా మార్చవచ్చు Poetry makes familiar objects appear as if they were not familiar అని వెర్టీ ఈ వృద్ధిని వేరొప్పువుడు దీన్నే Defamiliarisation అని అవసరయూకరణ అనీ అంటున్నారు.

పాట వెలుతురు నన్ను గుంధం చెక్కలా కరగదేస్తూ వుంటే నేను కన్నీటి కొండనై పెరుగుతూ ఉంటాను.

విదో వేదన ఎలుకలా నన్ను తొలుస్తూ ఉంటుంది.
పాట తన అంతరంగాన్ని కదలిస్తున్న వాస్తవాన్ని నన్ను గంధం చెక్కలా కరగదేస్తూ వుండనటం ద్వారా అవ్యాపీకరించడం, తనలో దుఃఖం కట్టులు తెంచుకుంటుందనే పరిపర్యయ వ్యక్తికరణను నేను కన్నీటి కొండనై పెరుగుతూ ఉంటాను అంటూ అవసరయూకరించడం పల్ల వై వాక్యాలు కవిత్వముయ్యాయి.

6. Image (భావచిత్రం) : సాహిత్యం అంటే భావ ప్రతిమల్లో ఆలోచించడంగా నిర్వచించినవాళ్ళు ఉన్నారు. కవి తన అనుభవానికి / భావానికి అనుగుణమైన దృశ్య నిర్మాణం చెయ్యడం మరో కవిత్వ నిర్మాణ పద్ధతి.

“వ్యాఖ్య నుంచి చావిట్లోనే వుంది వృద్ధినదగ్గర నుంచి మేకుకు కట్టేయాలదే వుంది కోడెదూడ బయటముఖం చూళ్ళును!
బయట కట్టెద్దామని - అవును
బయట కూడా కట్టెద్దామనే తీసుకొస్తుంటే ఒక గుడ్డు గుడ్డి -ఎత్తి పదేసి
దేశాల మీద వడ్డది” - స్వేచ్ఛ కోసం తిరుగుబాటు చేయడం అనే భావాన్ని యజమానిని ఒక్క గుడ్డు గుడ్డి ఎత్తి పదేసి, దేశాల మీద వడ్డ కోడెదూడ ద్వారా వ్యక్తం చేశాడు కవి. అంటే తిరుగుబాటు అనే భావానికి సంబంధించిన ఒక భౌతిక వాతావరణాన్ని, భౌతిక మూర్తిని చిత్రించగలిగే భాషా నిర్మాణాన్ని చేయడం ద్వారా ఇక్కడ కవిత్వం ఏర్పడింది.

7. Dramatic Monologue (స్వగతం) : కవి చెప్పుకుంటున్న భావాన్ని ఒక నాటకీయ స్వగతంగా ప్రవేశపెట్టడం అనేది ఒక కవిత్వ నిర్మాణ పద్ధతి. నందిని సినాపెడిగారు ‘పాటని

అత్తగీతం’ అనే కవితలో బాల శ్రామికుల దుస్థితి మనసును కదిలించే స్థాయిలో చిత్రించాడు.

“సార్ మీరైనా నన్నానబాలు పట్టేదేరా సార్లె నిజమే సార్ జీవితం శనించి ఉండకపోతే మీ సన్నీతో క్రిటిట్టూడుకోవల్సిన వాణ్ణి మీ సుజ్జేతో కొన్నెంటు తెల్లొచ్చిన వాణ్ణి..... నన్నానబాలు వడితే మీ ఆనవాళ్ళు తల్లకిందులవుతాయి అంటుంటే సార్ మీరు నన్ను ఆనవాయి పట్టరు పట్టరు గాక పట్టరు” అంటూ ముగిసే ఈ కవిత

ఒక శ్రామిక బాలుడు తన చేత కష్టం చేయించుకొని తనను గుర్తించని పెద్దమనిషితో చేసే నాటకీయ ప్రసంగంలా సాగుతూ గుండెను పించేస్తుంది. నాటకీయ స్వగతమే ఈ కవితకు ప్రాణం.

8. Personification (మానవ గుణాలోపణ) : వస్తువులకీ, అమూర్తభావాలకీ, అంతువులకీ ప్రకృతి విషయాలకీ మానవ స్వభావాన్ని, రూపాన్ని లక్షణాలూ అపొందించడం ద్వారా కవిత్వం చేప్పే టెక్నిక్ గా Personification లేదా మానవ గుణారోపణ అని అంటున్నారు. ఖాదర్ ‘పుట్టుమచ్చ’ పుస్తకంలోని సంధ్య కవిత ఈ నిర్మాణ పద్ధతిలోనిదే.

“వెలుగు బీకట్ల పల్లిలు వేస్తూ ఎర్ర లంగోళా పుట్టుకొని కాలం వేసిన శీర్షాసనం ఈ నంద్యాల నమయం” కాలం ఎర్రలంగోళా పుట్టుకోవటం, శీర్షాసనం వేయడం లాంటి వ్యక్తికరణలు మానవగుణారోపణ పద్ధతిలోనివే.

9. Paradox (విరోధాభాసం) : రైకి అసంబద్ధంగా కనబడుతూ లోపల ఒక అనుగుణ్యతనీ, సత్యాన్ని కలిగి ఉండే వాళ్ళల్ని తయారు చేయడం ఒక కవిత్వ నిర్మాణ పద్ధతి. దీన్నే ఆంగ్లంలో Paradox అంటారు. Paradox is a poetic device found in an apparantly self contradictory statement that on a closer examination is shown to have a basis of truth.

“పాప మనకు రోజూ కొద్ది కొద్దిగా గోరు ముద్దలు తినిపిస్తుంది.

రోజూ చావునే నముల్తుంటాం అదే మనల్ని నెమరేస్తుంది.”
ఆధునిక మానవుడిని ఆవరించిన ఆగ్రహభాసం, మృత్యుశంక Paradox ద్వారా సై వాక్యాల్లో కవిత్వం అయింది. Paradoxను ఉపయోగించి శక్తివంతమైన వాక్యాల్ని, సంక్లిష్టతనీ సాధించిన తెలుగు కవులు చాలా మంది ఉన్నారు.

“నిదురపోవడం కోసం ఆయుధం అనవరతం మేలుకొని ఉండాలి.

విశ్రాంతి కోసం ఆయుధం విన్నవంగా శ్రమించాలి నిలకడ కోసం ఆయుధం నడిచేవాహంలా చలించాలి వీడకోసం ఆయుధం ఎండలు వర్షాన్ని కురిపించాలి.”
నిర్ర- మేలుకోవడం, విశ్రాంతి - శ్రమ, నిలకడ - చలనం, నీడ - ఎండ వరసగ విరుద్ధ విషయాలు. కానీ ఒక్కో వాక్యంలో ఒక్కో జతని కలపడం ద్వారా Paradox వచ్చింది. అందరూ సుఖపడడం కోసం (నిర్రపోవడం కోసం) విషవోధ్యమం జాగ్రత్తగా (మేలుకొని) వ్యూహం అల్లాలి. రాకోయే విశ్రాంతి కోసం ఈ వేళ శ్రమించాలి బతికి బట్టకట్టడం కోసం (నిలకడ) ప్రజలు పోరాడాలి (చలించాలి) సాకర్ల ప్రదర్శన జీవితం కోసం (నీడకోసం) విషవోధ్యమం ద్వారా నిమ్మల్ని ఎండలో వర్షాన్ని కురిపించాలి. కరోమైన పోరాటమే మంచి జీవితానికి మార్గమని చెప్పుదానికి కవి Paradoxని వాడుకున్నాడు.

10. Conversation (సంభాషణ) : ఒక్కోసారి భాసం కవిత్వంగా మారడానికి కవి సమాజ సంభాషణను ప్రయోగిస్తాడు. జీవితంలో ఉపయోగించే నుడికారాల్ని యాసనీ, మాట్లాడే అలవాట్లనీ వాడుతూ ఒక సంభాషణను నిర్మించడం పల్ల కవిత్వం పుడుతుంది.
“పల్లంట్ దివాట్లడు యిక్కడన్న దింటుంటేడు జరకమవు జాటుంట్రిదారా మీనేరు జెప్పుకుంటు విమ్ముల మతికి వెట్టుకుంటు పేదరాలి రొదవిని తలవైకెత్తాడు దాక్కడు మీవోనికి రోగిమేం లేదు Malnutrition

అంటే లిండి గావలి మంచి లిండి” (ఎన్.గోపి)
అవారోగ్యానికి అతి ముఖ్య కారణం పేదరికమనే భావాన్ని పేదరికానికి దాక్కడుకీ మధ్య ఆరిగే చిన్న సంభాషణగా మలిచాడు కవి.

11. Descriptive Poetry (వర్ణన) : వాస్తవ జీవితం నుండి కాను పొందిన ఒక భావాన్ని వాస్తవ జీవితంలోని ఒక ఘటనగానో, ఒక భృత్యంగానో వర్ణించడం ద్వారా కవి కవిత్వాన్ని సృష్టించడం మరో నిర్మాణ పద్ధతి.
“అప్పటికీ నాక మీసాలు కూడా రారేదు. అలా నుంచాని వుండగా ఆమెని గట్టిగా కొగిరించుకున్నాను. ఒక రెంపకాయ వేసివుంటే ఎలా తయారై వుండే వాణ్ణో కానీ ఆమె నా తల నిమరుతూ అంది నన్నుండుకునేందుక మర్చింకా ఎదగాళు.”

(మేమింటి ఆ ప్రేమను అర్థవంతంగా నిలుపు కోవటానికి మానవక పరిపక్వత అవసరమని చెప్పుదానికి ఈ చిన్ని ఘటనను వర్ణించాడు కవి. బంధులేని చివరి వాళ్ళం కవి భావాన్ని సూచించే ప్రధాన వ్యక్తికరణ. దీన్ని కొలిగిస్తే వర్ణన పద్ధతగా విగిరిపోతుంది తప్ప కవి భాసం పాఠకణ్ణి చేరదు. అలాగే వర్ణన లేకుండా కేవలం నన్నుండుకునేందుకు నువ్వింకా ఎదగాళి అన్న భాసం తెలియచేస్తేమా గానీ అది కవిత్వంగా మారదు. ఈ రకపు కవిత్వాన్ని Descriptive Poetry అంటున్నారు.

12. Symbols (ప్రతీకలు) : ఒక శబ్దం గాని, శబ్ద సముదాయంగాని ఒక వస్తువునో క్రియనో, సంఘటననో సూచిస్తూ అది తిరిగి వేరొక అంశాన్ని సూచించినప్పుడు అది ప్రతీక అవుతుంది. ఆ శబ్దాలు ఏ సాధారణవాళ్ళాని సూచిస్తాయో ఆ అవధిను దాటి ఉన్న అంశాలను అది ధ్వనించేస్తుంది. సాంస్కృతిక, సామాజిక జీవితంలో అభివ్యాజ్యమై ఉన్న భావాలన్నింటినీ ఉపయోగించుకుంటూ కవి వీటిని ప్రతీకలుగా మలుస్తాడు. కొందరు కవులు స్వయంగా, సరికొత్తగా కొన్ని ప్రతీకలను సృష్టించుకుంటారు కూడా. ఇది మరో శక్తివంతమైన నిర్మాణ పద్ధతి. విషవోధ్యను కవులు ఈ పద్ధతిని విరివిగా, సమర్థవంతంగా వాడుకున్నారని చెప్పవచ్చు.

“వెలుతురు కప్పను మింగుతున్న పాములా
ఆక్రమించుకుంది చీకటి
రాత్రి కలుగులోకి నిద్ర ఎలుకలాగా దూరుతుంది
అంతటా నిద్రవాసన”.

వెలుతురూ - కప్ప, చీకటి - పాము అలాగే రాత్రి
కలుగు, నిద్ర - ఎలుక పరస్పర అసంబద్ధ విషయాలైనా
చీకటి మధ్య పోలికను పెట్టి కవిత్వాన్ని సృష్టించాడు.
మాకూబ్, సీతారాం, ప్రసేన్, ఇస్మాయిల్ మొదలైన కవులు
ఈ నిర్మాణ పద్ధతిని విజయవంతంగా వాడి కవిత్వాన్ని
సృష్టించారు.

8. ఒకే కవితలో అనేక నిర్మాణ పద్ధతులు: కవితలను
నిర్మాణ వ్యూహం దృష్టితో పరిశీలిస్తే సాధారణంగా ఒక
నిర్మాణ పద్ధతి కనిపిస్తుంది. అలాగే ఒకే వ్యక్తికరణలోనూ
ఒకటి కంటే ఎక్కువ నిర్మాణ పద్ధతులూ కలిసివుండే
అవకాశం కూడా ఉంది. A poem is a harmonious
whole of various parts అన్నాడు Coleridge.
సాటిబండ్ల రజని రాసిన “రాజీవనాలు” కవితలో ఒకటి
కంటే ఎక్కువ నిర్మాణ పద్ధతుల అస్తిత్వాన్ని చూడవచ్చు.
ఇందులో సంస్కారవంతమైన భార్యాభర్తల మధ్య
పురుషణలూ, వివాదాలు రావడం, తాత్కాలిక రాజీలు
పుడరడం అనే విషయాన్ని కవిత్వీకరించింది. Objective
correlative పద్ధతిని ప్రధాన కవితా నిర్మాణ పద్ధతిగా
వాడుతూ అపరిచయీకరణ, అసాధారణ పోలిక, ఉల్లేఖనా
పద్ధతులను కూడా అవసరం మేరకు స్థాయి భేదాలతో
ఉపయోగించింది.

“బంగారు పుట్టలో చీమ
ఎవరిని ముందుగా కుట్టిందో గుర్తుండదు
ఏడో చేప ఎందుకెందలేదో
తార్కికంగా యోచించే ఓపిక అస్సలుండదు
లో ఓల్లేజి ఫ్యాసు గాలి
వాయుగుండమవుతుందని
ఏ వాతావరణ కేంద్రమూ హెచ్చరించదు
కార్టూన్ చిత్రాలమై ప్రవర్తించడమూ
ప్రభబండి ఊరేగింపుకి చిందులు తొక్కడమూ

సకూ వచ్చని
చూసే మూడో వాడికి తప్ప మనకు తెలియనే తెలియదు.
ఒకరి కంఠం
ఆవేశపు బీటలిచ్చి జీరపోయినప్పుడు
ఒకరి అసహనం

ఖడ్గతిక్కనై వీధిలోకి నిష్క్రమించినప్పుడు
ఒక అంకానికి అర్ధరాహిత్యంగానే తెరపడుతుంది.
ఖాఫీ కాపలాలేని కర్ఫూ విధించబడుతుంది.
బంగారు పుట్టలో చీమ, ఏడో చేపలో ఓల్లేజి ఫ్యాసు

గాలి, వాయుగుండం మొదలైన భావచిత్రాలను వరుసగా
అమర్చడం ద్వారా భావాన్ని కవిత్వీకరించింది కనుక ఈ
పద్ధతి Objective correlative అవుతుంది. అలాగే
ఏడు చేపల కథ నుంచి బంగారు పుట్టలో చీమని, ఎండని
ఏడో చేపని ఉల్లేఖించింది. (ఉల్లేఖనా పద్ధతి). కార్టూన్
చిత్రాలు, ప్రభబండి ఊరేగింపుకి చిందులు తొక్కడం
అంటూ Defamiliarisation ని వాడుతుంది. భార్యాభర్తల
పురుషణతో వేడెక్కిన ఇంటిని ఖాఫీ కాపలాలేని కర్ఫూతో
పోల్చడం Conceit. ఇలా ఎన్నో నిర్మాణ పద్ధతులు ఈ
కవితలో చోటుచేసుకున్నాయి.

ఈ వ్యాసం మొదట్లో పేర్కొన్నట్లు కవి ప్రతిభకు
ఆకాశమే హద్దు.

“అపారే కావ్య సంసారే

కవిరేవ ప్రజాపతిః

యథాస్మైరోచతే విశ్వం

తథేదం పరివర్తతే” అని సాహిత్య జగత్తులో కవియే
బ్రహ్మ. ఈ విశ్వాన్ని తనకెలా నచ్చితే అలా మలచు
కుంటాడు కవి అంటాడు ఆనందవర్ధనుడు.

అలాగే విలియం బ్లెక్

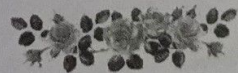
'He sees a world in a grain of sand

And a Heaven in a wildflower

Holds infinity in the palm of your hand

And Eternity in an hour” అంటాడు. అంటే

మహాకవి రచనకు పరిమిత సమాజపు సరిహద్దులు లేవు.
పాత కొత్తల పొలిమేరలు లేవు. అతడు ఏ నిర్మాణ పద్ధతిని
అనుసరించినా దానిలోని శబ్దసృష్టి వాచ్యార్థానికి దూరమై
కళాధర్మసిద్ధిని కలిగిస్తుంది. అది సహృదయుడిని
సంభ్రమాశ్చర్యాలకు గురిచేస్తుంది. వచనానికి వ్యాఖ్యానం
అవసరం లేదు గాని వచన కవిత్వానికి సహృదయుని
వ్యాఖ్యానం అత్యంతావశ్యకం.

డా. గొట్టిముక్కల స్వర్ణలత
ఎన్.జి.కె. గవర్నమెంట్ డిగ్రీ కాలేజ్, వినుకొండ
ఫోన్ : 9951095636.

